

Sygn. akt VIII Gz 184/17

POSTANOWIENIE

Dnia 3 stycznia 2018 r.

Sąd Okręgowy w Bydgoszczy VIII Wydział Gospodarczy

w następującym składzie:

Przewodniczący SSO Marek Tauer (spr.)

Sędziowie: SSO Elżbieta Kala

SSO Wiesław Łukaszewski

po rozpoznaniu w dniu 3 stycznia 2018 r. w Bydgoszczy

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z wniosku (...) w W. Oddział w B.

z udziałem P. C.

o wpis do Krajowego Rejestru Sądowego Rejestru Dłużników Niewypłacalnych

na skutek zażalenia uczestnika P. C. na postanowienie Sądu Rejonowego w Bydgoszczy XIII Wydziału Gospodarczego Krajowego Rejestru Sądowego z dnia 27 czerwca 2017 r., sygn. akt BY XIII Ns Rej KRS 8804/16/999

postanawia:

oddalić zażalenie.

SSO Marek Tauer SSO Wiesław Łukaszewski SSO Elżbieta Kala

Sygn. akt VIII Gz 184/17

UZASADNIENIE

Sąd Rejonowy w Bydgoszczy postanowieniem z dnia 27 czerwca 2017 r. odrzucił zażalenie uczestnika P. C. na postanowienie z dnia 30 stycznia 2017 roku. W uzasadnieniu Sąd Rejonowy wskazał, że w dniu 15 marca 2017 r. doręczono uczestnikowi wezwanie z dnia 7 marca 2017 r., którym wezwano go do uzupełnienia braków zażalenia poprzez jego podpisanie w sekretariacie wydziału lub poprzez nadesłanie egzemplarza zażalenia opatrzonego podpisem, w terminie 7 dni, pod rygorem odrzucenia zażalenia. Termin do uzupełnienia braków formalnych zażalenia upłynął bezskutecznie, wobec powyższego na mocy art. 370 kpc w zw. z art. 397 § 2 kpc sąd odrzucił zażalenie.

Zażalenie od tego postanowienia wniósł uczestnik P. C., zaskarżając je w całości.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Zażalenie uczestnika P. C. nie zasługiwało na uwzględnienie.

Przede wszystkim wskazać należy, że skarżący w zażaleniu nie zaprzeczył, że odrzucone zażalenie było dotknięte brakami formalnymi oraz, że nie uzupełnił on tych braków w sposób prawidłowy.

Sąd Okręgowy nie ma żadnych wątpliwości, iż zażalenie uczestnika na postanowienie Sądu Rejonowego z dnia 30 stycznia 2017 r. nie odpowiadało rygorom formalnym. Pod znajdującym się w aktach pismem procesowym obejmującym zażalenie na postanowienie z dnia 30 stycznia 2017 r. (k.37), nie widnieje bowiem oryginalny podpis uczestnika postępowania P. C., ponieważ pismo wszyte do akt jest kserokopią, a zatem także znajdujący się na nim własnoręczny podpis skarżącego jest jedynie kserokopią oryginalnego podpisu.

Tymczasem podpis strony (uczestnika postępowania), jej przedstawiciela ustawowego lub pełnomocnika jest niezbędnym elementem każdego pisma procesowego (art. 126 § 1 pkt 4 k.p.c.), przy czym brak ten może być uzupełniony w następstwie wezwania przez sąd.

Sytuacja, w której środek odwoławczy nie został własnoręcznie podpisany przez osobę sporządzającą pismo procesowe, prowadzić musi do wezwania autora pisma do uzupełnienia tego braku - pod rygorem odrzucenia środka odwoławczego. Orzecznictwo Sądu Najwyższego w tej kwestii jest jednoznaczne (por. wyrok z 23 lipca 1998 r., III CKN 482/98, LEX nr 50698, w którym Sąd Najwyższy stwierdził, że kasacja musi być opatrzona własnoręcznym podpisem podmiotu uprawnionego do jej wniesienia, co oznacza, że wymagany podpis nie może zostać zastąpiony żadnym podpisem mechanicznym, np. faksymilą bądź kserograficzną odbitką własnoręcznego podpisu, a także wcześniejsze postanowienie z 17 kwietnia 1967 r., II PZ 22/67, LEX nr 6142, z glosą J. Krajewskiego, NP 1967 r. 12, s. 1720, w którym Sąd Najwyższy wyraził pogląd, że odtworzony mechanicznie na piśmie procesowym wzór podpisu nie czyni zadość wymogowi przewidzianemu w art. 126 § 1 pkt 4 k.p.c.).

W przedmiotowych okolicznościach Sąd Rejonowy prawidłowo zatem wezwał uczestnika postępowania (na podstawie art. 130 kpc) do „uzupełnienia braków formalnych zażalenia poprzez jego podpisanie w sekretariacie wydziału bądź nadesłanie egzemplarza zażalenia opatrzonego podpisem” (k.39), ponieważ nie jest ono oryginałem a jedynie kserokopią, a zatem także znajdujący się na tym piśmie podpis uczestnika, jest jedynie kserokopią oryginalnego podpisu.

Zarządzenie z dnia 7 marca 2017 r., zostało uczestnikowi doręczone w dniu 15 marca 2017 r. (k.40), przy czym skarżący nie kwestionował prawidłowości tego doręczenia. Otrzymane przez skarżącego wezwanie do uzupełnienia braków formalnych zażalenia było zrozumiałe, uczestnik został zobowiązany wyraźnie do podpisania pisma a także został pouczony o terminie wykonania wezwania i skutkach jego uchybienia, czego skarżący również nie kwestionuje.

Wobec zatem niewykonania zarządzenia Sądu z dnia 7 marca 2017 r. i nieuzupełnienia braków formalnych zażalenia w terminie zastrzeżonym pod rygorem odrzucenia zażalenia, zasadnie Sąd Rejonowy postanowieniem z dnia 27 czerwca 2017 r. odrzucił zażalenie uczestnika z dnia 30 stycznia 2017 r. z powodu niemożności nadania sprawie dalszego biegu.

W świetle bowiem treści art. 370 kpc w związku z art. 397 § 2 k.p.c., Sąd pierwszej instancji odrzucił na posiedzeniu niejawnym zażalenie wniesione po upływie przepisanej terminu, nieopłaconą lub z innych przyczyn niedopuszczalną, jak również zażalenie, którego braków strona nie uzupełniła w wyznaczonym terminie.

Z uwagi zatem na powyższe, zażalenie uczestnika, jako bezzasadne podlegało oddaleniu na podstawie art. 385 k.p.c. w zw. z art. 397 § 2 k.p.c., o czym Sąd Okręgowy postanowił jak w sentencji.

SSO Marek Tauer SSO Wiesław Łukaszewski SSO Elżbieta Kala